

عنوان مقاله:

دلبستگی به مکان در دو محله شطرنجی و اورگانیک (نمونه موردی: محله نارمک و نیاوران تهران)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حسین مظهری پور - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

دلبستگی به مکان مسکونی مبین احساس تعلق است که افراد نسبت به محله مسکونی خود دارند. این پیوندهای عاطفی، به ویژه با خاطرات، تجربیات و حوادث مهم زندگی اشخاص مرتبط است. دلبستگی به محیط های مسکونی از آنرو اهمیت دارد که عمل جمعی را تسهیل میکند، مشارکت سازمانی را افزایش می دهد، سرمایه گذاری را تشویق می کند و فرصت مناسبی جهت رشد و توسعه اجتماعی محلات مسکونی فراهم میسازد. این پژوهش به بررسی دلبستگی به مکان در دو محله شطرنجی و اورگانیک می پردازد. پس ازپرداختن به نظریه های موجود در زمینه دلبستگی به مکان با رویکردی استنتاجی و با استفاده از تحقیق پیمایشی به صورت تحلیلی به آزمون فرضیه ها می پردازد ، برای به دست آوردن نتایج نهایی روشی ترکیبی در قالب مطالعه موردی که عمدتاً آن را روش دلبستگی تشکیل می دهد. برای بررسیدلبستگی در دو محله مورد مطالعه، پرسشنامه سنجش شاخص ها تهیه و تنظیم شد و در بین ساکنین محله های مسکونی توزیع شده و اطلاعات جمع آوری شده با نرم افزار SPSS تحلیل شدند. نتایج نشان می دهد که از بین شاخصهای بدست آمده چهار شاخص پیوند اجتماعی ، وابستگی به مکان ، دلبستگی عاطفی و هویت مکان می تواند بعنوان عوامل تاثیرگذار در افزایش دلبستگی به مکان باشند که در این شاخص ها دلبستگی به مکان در نیاوران بالاتر از نارمک بوده.

کلمات کلیدی:

دلبستگی به مکان، عوامل اجتماعی، عوامل کالبدی، محله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/618947>

